

racím a ústavům. Platový zákon č. 103/26 sb. z. a n. neposkytuje státním úředníkům nárok na otop. Poskytnutí dalšího otopu žalobci mohlo se státi jen za předpokladu druhého odstavce § 212 zákona č. 103/22 sb. z. a n. a usnesení představenstva potřebovalo ke své platnosti schválení příslušného státního ústředního úřadu v dohodě s ministerstvem financí podle odstavce 4 § 212 dotčeného zákona. Žalobce netvrdil a neprokázal, že takový souhlas byl dán, nemohlo proto ani toto usnesení představenstva žalované pokladny přivoditi zamýšlené právní účinky. Žalobci podle uvedeného nevznikl tedy právně platný nárok proti žalované ani na placení bytného, ani na otop 3 m³ dříví, ani na 40 q uhlí. Zastavilo-li představenstvo žalované pokladny dodatečně svým řádným usnesením plnění bytného a poskytování otopu, nedotklo se tím práv žalobcových, jichž dosud platně nenabyl.

Čís. 14467.

Z ustanovení § 414 obč. zák. neplyne, že kdo zpracuje cizí věc se souhlasem vlastníka, stane se vlastníkem výrobku.

(Rozh. ze dne 19. června 1935, Rv II 449/35.)

Manžel žalobkyně (truhlář) zpracoval materiál žalobkyní koupený. Věci takto vyrobené zabavil žalovaný. Žalobou domáhá se žalobkyně vyloučení těchto věcí z exekuce tvrdíc k nim vlastnické právo. Žalobě bylo vyhověno v š e m i s o u d y, n e j v y š š í m s o u d e m z těchto

d ů v o d ů :

Manžel žalobkyně zpracoval materiál, jí koupený, s jejím souhlasem. Otázku, zda se stal vlastníkem výrobku, nelze řešiti podle ustanovení § 414 obč. z. přímo. Leč ani úsudkem z opaku ustanovení § 414 obč. z. nelze dospěti k názoru, že kdo zpracuje cizí věc se souhlasem vlastníka, stane se vlastníkem výrobku. Děje-li se zpracování se souhlasem vlastníka suroviny, rozhoduje vůle stran vyjádřená ve smlouvě o tom, jaké účinky bude mít zpracování na otázku vlastnictví. Z přednesu žalobkyně, že koupený jí materiál byl zpracován na předměty zabavené a že uplatňuje k nim vlastnictví, plyne, že na vlastnickém poměru k materiálu nemělo býti zpracováním nic měněno. Žalobkyně dala zhotoviti s dodáním materiálu celé polotovary, odevzdala tudíž materiál manželu, aby jej zpracoval pro ni. Zabavené předměty pocházejí tudíž z materiálu žalobkyní koupeného, k němuž takto nabyta vlastnictví. Tím je tedy prokázáno její vlastnictví, které podání žaloby podle § 37 ex. ř. opodstatňuje. K převodu vlastnictví na manžela žalobkyně bylo by třeba právního důvodu a způsobu nabývacího (§ 425 obč. z.). Těchto předpokladů není. Zůstala tedy žalobkyně nepřerušeně i vlastníci výrobku, takže nebylo třeba, aby tvrdila a prokazovala, že vlastnictví výrobku nabyta od manžela některým ze způsobů v §§ 425—428 obč. z. uvedených.